

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46Csp/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120282871
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:6120282871.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou v právnej veci žalobcu: Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo námestie 4, 811 02 Bratislava, právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou RELEVANS, s.r.o., IČO: 47 232 471, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, proti žalovanej: A. B. (predtým B. – C.), nar. X.X.XXXX, trvale bytom D., korešpondenčná adresa: E. F. 1/14, Žilina, štátna občianka SR, v konaní o zaplatenie 9.985,13 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie 1.050,- Eur s príslušenstvom zastavuje.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 6.451,30 Eur spolu s úrokom z omeškania: vo výške 5 % zo sumy 7.651,30 eur od 28.12.2019 do 17.4.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 7.501,30 eur od 18.4.2020 do 15.5.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 7.351,30 eur od 16.5.2020 do 15.6.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 7.201,30 eur od 16.6.2020 do 13.7.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 7.051,30 eur od 14.7.2020 do 17.8.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 6.901,30 eur od 18.8.2020 do 14.9.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 6.751,30 eur od 15.9.2020 do 21.10.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 6.601,30 eur od 22.10.2020 do 20.11.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 6.451,30 Eur od 21.11.2020 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 150,- EUR splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudlo rozhodnutie právoplatnosť s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietla.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 53,26 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 14.4.2020 a postúpenou Okresnému súdu Žilina dňa 9.7.2020 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 9.985,13 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.872,19 Eur od 28.12.2019 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 26.09.2016 uzatvorili žalobca v právnom postavení veriteľa a žalovaný v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1627972543, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, pričom všetky súčasti

Zmluvy o úvere sú uložené v registri OpP vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod číslom OpP 1OpP/78/2018. Žalovaný svojím podpisom na Zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 10000,00 Eur. Žalovaný sa v zmysle zmluvy zaviazal vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil Úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru žalobca upozornil Žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaný na Upozornenie nereagoval, vyhlásil dňa 21.05.2018 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru Žalovaný vykonal nasledovné úhrady: dňa 20.11.2019 sumu vo výške 10.00 Eur, dňa 27.12.2019 sumu vo výške 10.00 Eur. Jednotlivé splátky žalovaného sú uvedené v Aktuálnom stave úveru v časti „Zaplatené splátky“ vyhotovenom z bankového informačného systému Žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 zákona č. 486/2001 Z.z. o bankách v platnom znení. Žalobca pred podaním žaloby, výzvou zo dňa 01.04.2020, opätovne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný však do dnešného dňa žiadnu ďalšiu úhradu z Úveru nevykonal. V súlade so Zmluvnými dokumentmi vznikla Žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi aj úroky. V Zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 9.90 % ročne. Napriek tomu, že v súlade s Obchodnými podmienkami je žalobca v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve, žalobca si neuplatňuje voči žalovanému zmluvné úroky po zosplatnení úveru. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči Žalovanému od momentu zosplatnenia úveru len zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. vo výške 5.00 %. Platby vykonané Žalovaným po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru sa započítavajú prednostne na istinu. Určujúcim dátumom pre začatie úročenia zákonným úrokom, a to percentom z dlžnej istiny po vykonaní poslednej úhrady Žalovaného, je deň nasledujúci po poslednej vykonanej platbe zo strany Žalovaného. Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 8872.19 Eur a vyčíslený úrok z istiny vo výške 369.40 Eur (ide o súčet dlžného zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 712.54 Eur (ide o vyčíslený úrok z omeškania od momentu zosplatnenia úveru do vykonania poslednej úhrady Žalovaným), zákonný úrok z omeškania vo výške 5.00 % ročne zo sumy 8872.19 Eur od 28.12.2019 do zaplatenia; poplatky vo výške 31.00 Eur.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel a dňa 28.5.2020 vydal platobný rozkaz sp.zn. 46Csp/55/2020, voči ktorému podala žalovaná odpor (č.l. 29). V podanom odpore žalovaná uviedla, že po zosplatnení úveru neuhradila iba dve splátky po 10,- Eur, ale aj ďalšie splátky, a to dňa 23.8.2019 vo výške 10,- Eur, dňa 2.10.2019 vo výške 10,- Eur, dňa 22.1.2020 vo výške 10,- Eur, dňa 19.2.2020 vo výške 10,- Eur, dňa 15.4.2020 vo výške 150,- Eur, dňa 11.5.2020 vo výške 150,- Eur.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odporu (č.l. 34) uviedol, že v zmysle ustanovené zákona č. 307/2016 o upomínanom konaní nie je možné vykonať čiastočné späťvzatie návrhu po vydaní platobného rozkazu. Vzhľadom charakter konania, ktorý spočíva v rýchlom rozhodovaní, žalobca nestihol vykonať podanie, ktorým by vykonal späťvzatie návrhu v časti uplatnenej istiny vo výške platieb žalovanej, ktoré vykonala po vyhotovení návrhu: 150,00 eur zo dňa 17.4.2020, 150,00 eur zo dňa 15.5.2020, 150,00 eur zo dňa 15.6.2020. Navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde.

5. Žalovaná dňa 7.8.2020 doručila súdu vyjadrenie (č.l. 40), v ktorom uviedla, že zo žalovanej sumy uhradila 660,- Eur, a preto žiadala konanie zastaviť. Okrem toho uviedla, že momentálne pravidelne spláca 150,- Eur mesačne.

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril dňa 30.10.2020 (č.l. 58), v ktorom zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.050,- Eur späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Žalovaná uhradila sedem splátok po 150,- Eur, a to dňa 17.4.2020, dňa 15.5.2020, dňa 15.6.2020, dňa 13.7.2020, dňa 17.8.2020, dňa 14.9.2020, dňa 21.10.2020. Žalobca žiadal, aby súd s ohľadom na uvedené platby zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 8.935,13 eur a zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z 8.872,19 eur od 28.12.2019 do 17.4.2020, vo výške 5 % ročne z 8.722,19 eur od 18.4.2020 do 15.5.2020, vo výške 5 % ročne z 8.572,19 eur od 16.5.2020 do 15.6.2020, vo výške 5 % ročne z 8.422,19 eur od 16.6.2020 do 13.7.2020, vo výške 5 % ročne z 8.272,19 eur od 14.7.2020 do 17.8.2020, vo výške 5 % ročne z 8.122,19 eur od 18.8.2020 do 14.9.2020, vo výške 5 % ročne z 7.972,19 eur od 15.9.2020 do 21.10.2020, vo výške 5 % ročne z 7.822,19 eur od 22.10.2020 do zaplatenia.

7. Súd následne vo veci nariadil pojednávanie na 7.12.2020. Pred pojednávaním vo veci doručil dňa 10.11.2020 právny zástupca žalobcu súdu ospravedlnenie neúčasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na pojednávaní. Pojednávanie dňa 7.12.2020 súd vykonal v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho a zástupcu a v prítomnosti žalovanej. Na pojednávaní žalovaná potvrdila, že so žalobcom uzatvorila zmluvu o úvere, ktorá je predmetom tohto konania. Peniaze mala v úmysle investovať, avšak investícia jej nevyšla a dôsledkom toho ostala bez príjmu a prestala pravidelne uhrádzať splátky. Následne začala uhrádzať splátky v sumách tak, ako je uvedené v jej vyjadrení. Najprv žalovaná uhrádzala splátky po sume 10,- eur, nakoľko začala neskôr pracovať na zmluvu, začala uhrádzať splátky v sume 150,- eur mesačne. Od mesiaca apríl má zriadený na bankovom účte trvalý príkaz a mesačne uhrádza sumu 150,- Eur. Predložila súdu pracovnú zmluvu na dobu určitú, do 30.12.2020 a vyjadrenie zamestnávateľa, že jej pracovný pomer predĺži na dobu neurčitú. Uviedla, že nie je v jej možnostiach splácať dlh vo vyšších splátkach, ako je 150,- Eur mesačne, pretože platí nájomné v sume 320,- Eur a jej príjem je závislý od odpracovaných hodín, t.j. v priemere zarobí 600,- až 800,- Eur. Následne súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

8. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civiln sporový poriadok (ďalej len "CSP") žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca účinne vzal žalobu čiastočne späť, a to v časti istiny spolu vo výške 1.050,- Eur spolu s príslušenstvom, okresný súd konanie v tejto časti zastavil. Následne sa súd zaoberal zostávajúcim predmetom sporu, čo posúdil v zmysle nasledujúcich zákonných ustanovení:

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení (ďalej len Obchodný zákonník) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

15. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

18. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 2 až 4 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy:

2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 až 3, ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (banka) a žalovaná, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti uzavreli dňa 26.9.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. 1627972543, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 10.000,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 96 mesačných splátkach po 162,98 Eur, s dátumom prvej platby do 20.10.2016, vždy do 20. dňa v mesiaci s konečným dátumom splatnosti úveru 20.9.2024. Ďalšie údaje zo zmluvy o úvere: poistenie: základný súbor poistenia, ročná úroková sadzba 9,90 %, RPMN banky 12,90 %, priemerná RPMN na trhu 10,10 %, celková výška nákladov 15.644,92 Eur. Z úverového formulára nevyplývajú žiadne údaje o skúmaní bonity dlžníka.

24. Výzvou na splatenie dlžnej sumy zo dňa 23.4.2018 (č.l. 13) bolo žalovanej oznámené, že pohľadávka banky vo výške 622,46 Eur je viac ako 3 mesiace po splatnosti. Zároveň ju žalobca ako veriteľ upozornil, že ak uvedenú sumu neuhradí v lehote 15 dní od doručenia výzvy, banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný.

25. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.5.2018 žalobca žalovanej oznámil (č.l. 13 rub), že k 21.5.2018 sa stala úverová pohľadávka žalovanej predčasne splatná v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy je: dlžná istina 8.892,19 Eur, úrok 369,40 Eur, poplatky za upomienky 31,- Eur, t.j. spolu 9.292,59 Eur. Výzva bola žalovanej doručovaná 22.5.2018, čo vyplýva z pripojeného podacieho hárku.

26. Z listiny označenej ako Aktuálny stavu úveru ku dňu 31.3.2020 vyplýva, že žalovaná zaplatila splátky spolu vo výške 1.107,81 Eur. Poslednú splátku uhradila riadne dňa 20.12.2017 vo výške 150,98 Eur, bez úhrady poistného vo výške 12,- Eur. Ďalšie úhrady vykonala až po zosplatení úveru, a to dňa 20.11.2019 v sume 10,- Eur a dňa 27.12.2019 v sume 10,- Eur. Žalovaná tak celkovo do 27.12.2019 uhradila sumu 2.284,70 Eur titulom splátok a sumu 84,- Eur titulom poistenia. Celkovo zaplatila sumu 2.348,70 Eur. Po podaní žaloby žalovaná uhradila ďalšími splátkami sumu 1.050,- Eur do 20.10.2020, pričom v tejto časti žalobca zobrať žalobu späť. Spolu úhrady predstavovali sumu 3.398,70 Eur. Po čiastočnom späťvzati dňa 20.11.2020 uhradila splátku vo výške 150,- Eur. Celkovo tak uhradila sumu 3.548,70 Eur.

27. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súčasne išlo aj o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Z uvedeného dôvodu musí byť podriadená režimu citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv upravenej v Občianskom zákonníku. Uzavretá zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti

žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

28. Okresný súd zmluvu o úvere zo dňa 26.9.2016, ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podrobil súdnemu prieskumu zistiť, že ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu, ktorej obsah a obsah jej príloh žalovaná nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť, preto nejde o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia. Súd ďalej zistil, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú mala žalovaná zaplatiť a aj nesprávny údaj o výške RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z.), keď zo zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaná mal úver splatiť v 96 mesačných splátkach po 162,98 Eur, čo predstavuje sumu spolu vo výške 15.646,08 Eur. V zmluve nie je uvedená celková čiastka, ktorú má žalovaná splatiť, ale len údaj o výške úveru 10.000,- Eur a celkovej výške nákladov 15.644,92 Eur. Súd má za to, že žalobca v zmluve neposkytol jednoznačný údaj o celkovej čiastke, ktorú má žalovaná zaplatiť. Z dostupných údajov uvedených v zmluvnom formulári vyplývajú zmätočné informácie, a tak spotrebiteľovi nemôže byť zrejماً celková čiastka, ktorú má uhradiť tak, ako to vyžaduje znenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. Uvedené ustanovenia s poukazom na ich nesprávnosť spôsobujú tiež nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

29. Na základe uvedeného súd konštatuje, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže v nej chýba uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Podľa zmluvného formulára celková čiastka úveru nie je v zmluve vyčíslená. Žalobcovi pritom nič nebránilo vyčísliť, akú celkovú čiastku napokon spotrebiteľ zaplatí. Ak sa takému vyčísleniu vyhol, musí čeliť sankcii podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, a to bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch je v tomto prípade celkom jednoznačný, keď vyžaduje uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Zákon nepočíta s tým, že by stačilo len uvedenie spôsobu, akým sa vypočíta celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, tak ako to urobil právny predchodca žalobcu v zmluve. Priemerný spotrebiteľ si musí byť pri uzatváraní zmluvy vedomý, akú presnú čiastku veriteľovi spolu zaplatí. Priemerného spotrebiteľa nemožno považovať za dostatočne informovaného o všetkých relevantných podmienkach spotrebiteľského úveru, ak sa od neho vyžaduje, aby sám urobil matematický prepočet v zmluve uvedených položiek. Zákonným následkom takého postupu je vznik nevyvrátiteľnej domnienky, že sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nič na tom nemení ani záver obsiahnutý v rozhodnutí Súdného dvora EÚ vo veci C42/15, na ktoré rozhodnutie žalobca okrem iného vo svojom podaní doručenom súdu dňa 27.6.2018 poukazuje (rozhodnutie sa povinnosťou uviesť v zmluve celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nezaoberá).

30. Pre úplnosť súd však v rámci súdneho prieskumu podrobil úverovú zmluvu aj v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Nakoľko ide o konanie so slabšou stranou sporu a z úverovej zmluvy vyplývajú zmätočné informácie, súd sa s ohľadom na výšku poskytnutého úveru zaoberal aj povinnosťou veriteľa, t.j. žalobcu, posúdiť pred uzavretím zmluvy s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Zo samotnej zmluvy o úvere nevyplýva, že by žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou a skúmal riadne bonitu žalovanej. Žalobca pritom poskytol žalovanej úver vo výške 10.000,- Eur pri mesačnej splátke 162,98 Eur na obdobie 96 mesiacov, čo nepredstavuje zanedbateľnú čiastku. Na základe uvedeného je zrejماً, že v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 (pozn.: preverovanie

bonity spotrebiteľa) sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 4. Súd preto s ohľadom na uvedené konštatuje, že z dôvodu nesplnenia povinnosti veriteľa skúmať bonitu dlžníka, je nutné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona. Súd navyše konštatuje, že nepovažoval za potrebné vyzývať dodatočne žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu, či a ako si splnil svoju povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko prieskum bonity spotrebiteľa musí podľa názoru súdu jednoznačne vyplývať z obsahu zmluvy.

31. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a s prihladením k zistenému skutkovému stavu súd ustálil, že v danom prípade jedná sa o hrubé porušenie povinností veriteľa konať s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, následkom čoho je, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ust. § 11 ods. 2 citovaného zákona - banka nezohľadnila údaje o príjmoch a výdavkoch žalovanej, resp. z obsahu zmluvy nevyplýva, že by uvedené vôbec skúmala.

30. Na základe konštatovania bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru potom možno priznať žalobcovi iba nárok na to, čo bolo podľa Zmluvy o úvere žalovanej poskytnuté, t.j. spotrebiteľský úver vo výške 10.000,- Eur a po zohľadnení zaplatenej sumy 3.548,70 Eur (2.348,70 Eur v zmysle výpisu úhrad z aktuálneho stavu úveru, v zmysle späťvzatia žaloby 1.050,- Eur uhradených do 20.10.2020 a splátky preukázanú na pojednávaní dňa 7.12.2020 vo výške 150,- Eur uhradenú dňa 20.11.2020). Rozdiel predstavujúci sumu 6.451,30 Eur je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

31. Vo zvyšku súd žalobu zamietol a to z dôvodov, ktoré uviedol vyššie. Súd žalobcovi priznal nárok na zákonný úrok z omeškania od 28.12.2019, a to v uplatnenej výške 5 % ročne z priznanej sumy do zaplataenia, a to v závislosti od žalovanou vykonaných úhrad. Pri priznaní zákonného úroku z omeškania súd vychádzal z § 517 ods. 2 v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Vo zvyšku súd žalobu zamietol z dôvodu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (súd žalobcovi nepriznal uplatnené úroky a poplatky a celú žalovanou zaplataenú sumu započítal na istinu úveru). Súd na základe uvedeného priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na zaplataenie sumy 6.451,30 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 7.651,30 eur od 28.12.2019 do 17.4.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 7.501,30 eur od 18.4.2020 do 15.5.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 7.351,30 eur od 16.5.2020 do 15.6.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 7.201,30 eur od 16.6.2020 do 13.7.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 7.051,30 eur od 14.7.2020 do 17.8.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 6.901,30 eur od 18.8.2020 do 14.9.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 6.751,30 eur od 15.9.2020 do 21.10.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 6.601,30 eur od 22.10.2020 do 20.11.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 6.451,30 Eur od 21.11.2020 do zaplataenia.

32. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

33. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškание s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

34. Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu, a to s ohľadom na finančnú situáciu žalovanej a výšku súdom určenej sumy, ktorú je povinná žalobcovi zaplatiť. Žalovaná v súčasnosti pracuje, jej priemerný príjme je 700,- Eur mesačne, z toho hradí výdavky za nájom v sume 320,- Eur. Súd vyhodnotil, že s ohľadom na výšku priznanej pohľadávky, nie je vo finančných možnostiach žalovanej uhradiť dlh jednorázovo, a tak povolil žalovanej splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 150,- EUR, vždy k 20.dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudlo rozhodnutie súdu právoplatnosti, nakoľko povinnosť uhradiť pohľadávku v

lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku by malo pre žalovaného a jeho rodinu nepriaznivé finančné následky. Súd dáva žalovanej do pozornosti, že ak sa dostane do omeškania s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh a zanikne jeho výhoda plniť dlh v splátkach.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 9.985,13 EUR s úrokom z omeškania. Žalobcovi súd priznal nárok na zaplatenie sumy 6.451,30 Eur. Žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie 1.050,- Eur späť, pričom v čiastočne zastavenie konania v sume 1.050 Eur zavinila žalovaná, ktorá v tejto časti uhradila dlh po podaní žaloby. Súd žalobu zamietol v časti o zaplatenie sumy 150,- Eur uhradenej dňa 20.11.2020, avšak uvedené považoval za neúspech žalovanej. Žalobca bol tak úspešný vo výške 7.651,30 Eur (6.451,30 + 1.050 + 150). Procesný úspech žalobcu je teda vo výške 76,63 % (7.651,30 EUR/ 9.985,13 EUR x 100%). Procesný úspech žalovanej je vo výške 2,333,83 EUR. Vzhľadom k predmetu konania je to 23,37 % (2,333,83 EUR / 9.985,13 EUR x 100%). Čistý procesný úspech žalobcu s prihliadnutím na jeho procesný neúspech je vo výške 53,26 % (76,63 % - 23,37 %). Preto je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 53,26 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia